

Sygn. akt III Cz 1789/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – SSO Gabriela Sobczyk (spr.)

Sędziowie SO Marcin Rak

SR (del.) Łukasz Malinowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 grudnia 2015r.

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko L. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 5 maja 2015 r., sygn. akt VIII C 1047/14

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od powoda na rzecz pozwanego 1217zł (tysiąc dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;**
- 2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSR(del.) Łukasz Malinowski SSO Gabriela Sobczyk SSO Marcin Rak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Zabrze umorzył postępowanie i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 400zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że powód M. M., pozwem wniesionym przeciwko L. W. domagał się zasądzenia kwoty 5.098,07 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 07 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania podniósł, że w dniu 01 sierpnia 2014 roku zlecił w warsztacie samochodowym prowadzonym przez pozwanego wykonanie naprawy gum wahaczy kół przednich w swoim samochodzie. W tym samym dniu, po odbiorze samochodu z warsztatu i przejechaniu kilkudziesięciu kilometrów wrócił do warsztatu ponieważ coś „walilo” w lewym kole, lecz od mechaników usłyszał, że naprawa została wykonana poprawnie, natomiast wina leży po stronie skrzyni biegów. Z powodu odmowy ze strony mechaników wykonania naprawy, powód udał się do domu, lecz w następnym dniu, gdy jechał na parkingu przed (...) w Z. urwało mu lewe koło, w wyniku czego zniszczeniu uległ błotnik, drzwi i próg oraz samo koło. Powód natychmiast zadzwonił do warsztatu, lecz odmówiono wykonania naprawy wskazując, że wina za zaistniałą sytuację nie leży po stronie pozwanego. Następnie osobiście udał się do warsztatu żądając wykonania naprawy, lecz właściciel odmówił jej wykonania. Wobec powyższego powód udał się do rzeczoznawcy, który po dokonaniu oględzin samochodu dokonał wyceny kosztów naprawy.

W odpowiedzi na pozew, pozwany L. W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstw procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu przyznał, że wykonywał wymianę gum wahaczy w obu przednich kołach samochodu powoda, a cała naprawa jest nagrana na monitoringu z którego wynika bezsprzecznie, że wszystkie prace zostały wykonane należycie.

Odpowiedź na pozew została powodowi doręczona na rozprawie w dniu 09 stycznia 2015 roku. Na rozprawie tej dopuszczono i odtworzono dowód z nagrania na okoliczność ustalenia przebiegu i wykonania naprawy samochodu powoda. Powód wniósł o zakreślenie mu terminu celem ustosunkowania się wobec treści odpowiedzi na pozew oraz odtworzonego nagrania.

Następnie powód pismem z dnia 20 stycznia 2015 roku cofnął powództwo i wniósł o umorzenie postępowania i nieobciążania go kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że był przekonany, że koło odpadło w związku z wadliwie wykonaną naprawą w warsztacie pozwanego. Dodatkowo rzeczoznawca dokonał kalkulacji naprawy samochodu powoda, które okazały się drogie i zbyteczne. Powód przyznał, że po obejrzeniu nagrania z naprawy jego samochodu okazało się, że koła zostały należycie dokręcone. Zazaczył, że gdyby pozwany wcześniej przedstawił mu nagranie powód nie występowałby na drogę postępowania sądowego.

Pozwany wyraził zgodę na cofnięcie pozwu wniósł jednak o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą od udzielonego w sprawie pełnomocnictwa.

W tym stanie sprawy Sąd Rejonowy wskazał na regulację art. 203 § 1, 2 i 4 k.p.c. W ocenie Sądu, w rozpoznawanej sprawie, ta dyspozytywna czynność powoda nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego jak też nie zmierza do obejścia prawa. Wskazał, że powód był subiektywnie przekonany o zasadności swojego roszczenia, jednakże dowody przedstawione przez pozwanego, a doręczone powodowi już po rozpoczęciu rozprawy, przekonały powoda o konieczności cofnięcia pozwu. Jako podstawę umorzenia postępowania Sąd Rejonowy wskazał art. 355 § 1 k.p.c. Uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, Sąd rejonowy wskazał jako jego podstawę art. 102 k.p.c. oraz § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 tekst jednolity). Wskazał, że obciążył powoda jedynie częścią kosztów zastępstwa procesowego. Wskazał, że art. 102 kpc opiera się na pewnej swobodzie Sądu co do przyznania kosztów postępowania.

W ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie zaistniał w sprawie szczególnie uzasadniony przypadek, przejawiający się w tym, że przed rozpoczęciem rozprawy powód nie miał możliwości zapoznania się ze stanowiskiem pozwanego, bowiem to na rozprawie doręczono mu odpis odpowiedzi na pozew oraz dowody przedstawione przez pozwanego, które przesądziły o cofnięciu powództwa. Powód wskazał, że gdyby wcześniej zapoznał się z nagraniem, nie występowałby na drogę postępowania sądowego. Sąd rejonowy wskazał, że pozwany powinien był okazać mu nagranie w warsztacie, gdy powód się tam zgłosił, a wówczas nie doszłoby do sporu sądowego.

Dodatkowo Sąd Rejonowy wskazał, że powód niezwłocznie, po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zaferowanym przez pozwanego złożył oświadczenie o cofnięciu powództwa, nie narażając pozwanego na dalsze prowadzenie sporu. W ocenie Sądu Rejonowego w rozpoznawanej sprawie całokształt okoliczności sprawy, postawa powoda, jego subiektywne przekonanie o zasadności zgłoszonego roszczenia, pozwalał na zastosowanie regulacji art. 102 k.p.c. i obciążenie powoda jedynie częścią kosztów zastępstwa procesowego strony pozwanej w wysokości 400 złotych. Tym bardziej, że jak wskazywał powód, to głównie namowa rzeczoznawcy sporządzającego kosztorys naprawy samochodu spowodowała wystąpienie przez niego z powództwem, a powód niezwłocznie po zapoznaniu się ze stanowiskiem pozwanego cofnął powództwo. Mając wszystko powyższe na uwadze, na mocy wyżej powołanych przepisów Sąd Rejonowy orzekł jak w pkt 2 postanowienia.

Zażalenie na to postanowienie złożył pozwany w części dotyczącej jedynie częściowe obciążenie powoda kosztami postępowania. Zarzucił mu obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 98§1 i

3kpc w zw. z §2 ust.1 i 2 w zw. z §6 ust.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu(t. jedn. Dz. U. 2013 poz. 490) poprzez ich niezastosowanie, a tym samym brak zobowiązania powoda do zwrotu na rzecz pozwanego wszystkich kosztów niezbędnych do dochodzenia swoich praw, w tym kosztów zastępstwa procesowego według stawek minimalnych. Zarzucił też obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia a to art. 102 kpc polegającą na jego błędnym i dowolnym zastosowaniu w sytuacji, gdy brak było podstaw do przyjęcia, że zachodzą wypadki szczególnie uzasadnione, a w konsekwencji brak było podstaw do zasądzenia na rzecz pozwanego jedynie części kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 400 zł zamiast 1217 zł.

Stawiając te zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie 2 poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego dalszej kwoty 817 zł oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Jakkolwiek w istocie zastosowanie art. 102 kpc zależy od uznania Sądu, jednak w niniejszej sprawie przedmiotem kontroli Sądu Odwoławczego nie było to, czy ustalone przez Sąd okoliczności uzasadniały częściowe odstąpienie od obciążania powoda kosztami postępowania, lecz to, czy okoliczności te w istocie miały miejsce. Analiza akt, a w szczególności treści pozwu doprowadziła Sąd Okręgowy do przekonania, że staranne działanie powoda przed wniesieniem pozwu doprowadziłoby z dużą dozą prawdopodobieństwa do uniknięcia sporu sądowego. Z treści pozwu wynika bowiem, że już podczas drugiej wizyty w warsztacie powód dowiedział się od mechanika, że istnieje nagranie z monitoringu dotyczące sposobu naprawy jego pojazdu (k.3). Mimo posiadania tej wiedzy, powód nie zwrócił się przed procesem do pozwanego o udostępnienie tego nagrania, co z dużą dozą prawdopodobieństwa by nastąpiło. Zapoznanie się przez powoda już przed wszczęciem sprawy z nagraniem monitoringu pozwanego skutkowałoby zapewne niewniesieniem powództwa, skoro zapoznanie się z nim w toku postępowania doprowadziło do cofnięcia powództwa. Gdyby natomiast pozwany odmówił wydania kopii nagrania powodowi przed procesem, w istocie zaistniałyby podstawy do nieobciążenia pozwanego kosztami postępowania. Powód jednak w swych pismach nie powołał się na taką okoliczności, tym samym z pewnością ona nie zaistniała.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, w ocenie Sądu Okręgowego to powód powinien ponieść pełne konsekwencje za wynik niniejszego postępowania – w rozumieniu art.98§1 i 3kpc, a to ponieść pełne koszty tego procesu. Na koszty poniesione przez pozwanego składa się wynagrodzenie jego pełnomocnika w kwocie 1200zł (na podstawie §2 ust.1 i 2 w zw. z §6 ust.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa

Z tych powodów uznając zażalenie za uzasadnione zmieniono zaskarżonego postanowienie w oparciu o art. 386§1kpc .

SSR(del.) Łukasz Malinowski SSO Gabriela Sobczyk SSO Marcin Rak